

Текменжи Рената

магістрант

Голуб Наталя

к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет
м. Мелітополь

ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧІ ВИТРАТИ ВАЖЛИВА ФУНКЦІЯ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасній і економічній нестабільності, яка зумовлена кризовим явищем в економіці, встає перед кожним підприємством питання, як правильно виробити й продати товар, залежно від ціни і витрат на його виробництво.

Основною та головною метою діяльності будь-якого підприємства є максимізація прибутку та підвищення його ефективності. Саме тому, реалізація цієї мети у більшості випадках обмежується витратами виробництва та попитом на продукцію, яка виробляється. Витрати є основним обмежником прибутку і одночасно головним фактором, який впливає на обсяг пропозиції. Для кращого функціонування підприємства необхідно контролювати загальновиробничі витрати підприємства. На сьогоднішній день це одне із актуальних питань обліку витрат виробництва.

Загальновиробничі (цехові) витрати пов'язані з обслуговуванням і управлінням виробництва у цехах організації. Склад і розмір загальновиробничих витрат визначається кошторисами на утримання та експлуатацію обладнання, управлінських і господарських витрат цеху. Складання кошторисів проводиться по кожному цеху окремо.

До загальновиробничих витрат входять такі статті обліку:

- амортизація виробничого обладнання та транспортних засобів;
- відрахування у ремонтний фонд або витрати з ремонту виробничого обладнання та транспортних засобів;
- витрати з експлуатації обладнання;
- заробітна плата і відрахування на соціальні потреби робітників, які обслуговують обладнання;
- утримання апарату управління цеху;
- утримання будівель цехів і цехових споруд;
- витрати на проведення випробувань, дослідів і досліджень;
- охорона праці працівників цеху;
- втрати від браку, від простоїв з внутрішньовиробничих причин та ін..

Загальновиробничі витрати – це витрати на обслуговування і керування виробництвом, відповідно до П(С)БО 16 «Витрати».

До адміністративних витрат відносяться такі загальногосподарські витрати, спрямовані на обслуговування та управління підприємством:

- загальні корпоративні витрати (організаційні витрати, витрати на проведення річних зборів, представницькі витрати тощо);
- витрати на службові відрядження і утримання апарату управління

підприємством та іншого загальногосподарського персоналу;

- витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського використання (операційна оренда, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона);

- винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські, з оцінки майна тощо);

- витрати на зв'язок (поштові, телеграфні, телефонні, телекс, факс тощо);

- амортизація нематеріальних активів загальногосподарського використання;

- витрати на врегулювання спорів у судових органах;

- податки, збори та інші передбачені законодавством обов'язкові платежі (крім податків, зборів та обов'язкових платежів, що включаються до виробничої собівартості продукції, робіт, послуг);

- плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків, а також витрати, пов'язані з купівлею-продажем валюти;

- інші витрати загальногосподарського призначення[1].

Процес організації управлінського обліку повинний бути поступовим, взаємозалежним і обґрунтованим. Для досягнення поставлених цілей необхідно враховувати загальні напрямки розвитку, а також дійсний стан фінансового обліку, аналізу, планування і контролю на підприємстві. Крім того, слід брати до уваги, що система управлінського обліку на кожному підприємстві унікальна, оскільки враховує специфіку його діяльності [2].

Отже, головним призначенням обліку загальновиробничих витрат можна вважати контроль за виробничою діяльністю та управлінням витратами, які необхідні для реалізації. З огляду на це, до основних завдань обліку витрат на виробництво слід віднести:

- спостереження і контроль за фактичним рівнем витрат відповідно до їх нормативів і планових розмірів з метою виявлення відхилень та запобігання їх у майбутньому;

- достовірний облік виходу продукції за її видами з урахуванням якості;

- обчислення собівартості виготовленої продукції для процесу її ціноутворення і розрахунку фінансових результатів;

- систематизація інформації управлінського обліку виробничої діяльності для здійснення маржинального аналізу та прийняття рішень, які мають довгостроковий характер (окупність виробничих програм, рентабельність продукції, ефективність капітальних вкладень тощо).

Список використаних джерел

1. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку [Електронний ресурс] : Мінфін України; Наказ, Положення від 31.12.1999 № 318 : за станом на 09.08.2013 р. — Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00> (дата звернення: 14.12.2013).

— Назва з екрана.

2. Моссаковський В. Аналіз матеріальних витрат [Текст] / В. Мосаковський // Бухгалтерський облік і аудит. — 2006. — №8. — С. 12—16.

Федорчук Уляна

студент магістратури

Подільський державний аграрно-технічний університет

м. Кам'янець-Подільський

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Загальновідомо, що основна функція засобів праці полягає в довгостроковій участі у виробничому процесі, значення якої взаємопов'язане із вчасним і повним отриманням результатів ведення господарської діяльності підприємства.

Питання обліку основних засобів розглядалось багатьма вченими. Особливо слід виділити роботи таких провідних економістів, як Г.В. Власюка [3], О.І. Зиміної, В.А. Замлинського [4], Т.С. Муріної [5], А.П. Панасенка [6], І.В. Петрової [7], Ю.О. Шуліки [8], О.Г. Лищенко та інших. Незважаючи на дослідження даного питання, кожне підприємство має свої особливості і потребує конкретних заходів щодо вдосконалення обліку основних засобів.

Вивчення теоретичних положень, опублікованих праць вітчизняних і зарубіжних вчених свідчать, що облік засобів в останній час дещо ускладнився, а ряд проблем негативно впливають на процес управління виробництвом, знижуючи ефективність використання основних засобів. До кола таких проблем можна віднести [6, с. 408]:

- різні підходи до термінології та визначення сутності основних засобів у фінансовому обліку й системі оподаткування;
- проблема оцінки основних засобів;
- проблеми підвищення інформативності первинних документів з обліку основних засобів;
- проблема інформаційного забезпечення управління матеріально-технічною базою.

Окремою групою є проблеми складності оцінки основних засобів, які полягають у виборі вартості, за якою слід їх вимірювати.

Згідно норм П(С)БО 7 «Основні засоби» підприємства можуть використовувати два види оцінки вартості основних засобів: за первісною або за справедливою вартістю [2]. Традиційним і найбільш методично розробленим способом оцінки в національній обліковій практиці є відображення основних засобів за первісною вартістю, яка складається з фактичних витрат на їх виробництво і придбання.